

Η Μεγάλη Ιδέα, δηλαδή ο εθνικισμός και οι αλυτρωτικές φιλοδοξίες του ελληνικού κράτους, οι «μεταμορφώσεις» του ιδεολογικού αυτού φαινομένου και η εργαλειοποίησή του στο πλαίσιο της προσπάθειας οικοδόμησης έθνους-κράτους κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, αποτέλεσε το αντικείμενο αρκετών αξιόλογων μελετών. Ωστόσο καμιά από τις σχετικές έρευνες δεν πραγματεύεται τις οθωμανικές προσλήψεις του ελληνικού αλυτρωτισμού. Το συγκεκριμένο κενό αποτέλεσε την αφορμή για τη μελέτη της περιβόητης Μεγάλης Ιδέας από την πλευρά των Οθωμανών.

Το βιβλίο στόχο έχει να παρουσιάσει πώς ο σουλτάνος, η γραφειοκρατική ελίτ της Υψηλής Πύλης και η οθωμανική διανόηση αντιλήφθηκαν τον ελληνικό αλυτρωτισμό και να αναδείξει τις προσπάθειες που κατέβαλλαν οι Οθωμανοί σε στρατιωτικό, πολιτικό, ιδεολογικό και διπλωματικό επίπεδο, ώστε να παρεμποδίσουν τη διάχυση του ελληνικού εθνικισμού στους ορθόδοξους υπηκόους της αυτοκρατορίας. Η μελέτη καλύπτει την περίοδο 1839-1869 και η σύνθεσή της βασίστηκε στη γόνιμη αξιοποίηση ελληνικών και οθωμανικών πηγών, προκειμένου να αποφευχθεί η αναπαραγωγή αναχρονιστικών στερεοτύπων και εθνοκεντρικών αφηγήσεων.